

HALINA PAWLOWSKÁ

JAK BÝT ŠŤASTNÝ

DVANÁCT NEMORÁLNÍCH RAD

MOTTO

HALINA PAWLOWSKÁ

JAK BÝT ŠŤASTNÝ
DVANÁCT NEMORÁLNÍCH RAD

Praha 2011

© Halina Pawlowská, 1996, 2011
Cover illustration © Iva Hüttnerová, 1996, 2011

Veškerá práva vyhrazena

ISBN 978-80-7246-583-5

*Tato kniha vznikla díky Janě Procházkové,
mé spolupracovnici a kamarádce.*

*V hektickém tvůrčím zápalu se mnou
strávila dvanáct nocí (dny jsme nepočítaly)
a bez jejích depresí, frustrací a katastrof by
nikdy nemohl být napsán plnohodnotný
návod, jak se tomu všemu vyhnout.*

*Děkuju taky časopisu Story, který mne
zaměstnává tak rafinovaně, že mu nejen
šéfuju, ale taky píšu teorie o lidských
osudech. Děkuju taky vydavatelství MONA,
které právě STORY vydává a které mi
každý měsíc něco příjemného dá...*

Milí čtenáři,

to, co vám předkládáme, není kniha v pravém slova smyslu. Jsou to jen lehké poznatky, vyslechnuté osudy a rady, které si dávají kamarádky, kamarádi, rodiče, děti a známí.

Všechno, co si přečtete, se týká života. A týká se ho to z těch nejpovrchnějších hledisek. Přišli jsme totiž na to, že než předstírat hlubokou ušlechtilost a vzácné moudro je příjemnější si připustit negativní pravdu o světě, o svých známých, blízkých i o sobě.

Neberte všechno, co je na papíře, moc vážně. Vážná slova na papíře mají totiž skutečnou vážnost jen tehdy, když jde o petice, o závěť a o smlouvy...

JAK ŽÍT

**Dvanáct rad,
aby se vám neposmívali**

Jednou vyšel ve *Story* článek, který vás z čistě zahraničních zdrojů informoval o tom, co to znamená být „in“ a co to je, když je dneska něco a někdo „out“. Článek nás inspiroval k tomu, že jsme se rozhodli dát vám dárek. Proč se řídit pořád jen „světem“?! Žijeme přece tady. V česko-moravských poměrech. A proto jsou pro nás důležité naše lokální trendy. Milí čtenáři, být „in“ v češtině jednoduše znamená, že jdete s dobou, být „out“ je, že jste úplně mimo.

Díky našemu jednoduchému návodu pochopíte, jak jste na tom vy sami, jak jsou na tom vaši známí (které tolik obdivujete nebo nenávidíte), náš materiál vám umožní správně zařadit naše přední politické a kulturní osobnosti a možná vás také přivede k myšlence, že je nutné začít jinak a lépe. A že na to nikdy není pozdě.

Chcete-li tedy, aby vaše existence opravdu odpovídala současnému (tolik dynamickému, srdcervoucím, hektickému a šílenému) životu, musíte vědět tohle:

S kým žít

Doba solitérní identity je ta tam. Současná žena (o mužích vůbec nemluvíme!) potřebuje partnera. Ideální **partner** musí být vždycky mladší než žena! Zvlášť příjemné je, když je bohatý, má šlechtický původ a je jedináček, který jednou zdědí pozemky v Austrálii a malý domek v Kalifornii.

Se svým mladším manželem (svatba je moderní, ale nikdy nesmí být okázalá, pokud ovšem nemáte známé v nejstarších šlechtických rodech) je báječné žít odděleně. Absolutně nevhodné je vázat se s někým pod jednou společnou střechou.

Děti? Minimálně dvě. Ještě pikantnější a obdivuhodnější je mít tři. Mít víc než čtyři děti vzbuzuje podezření, že jste příliš závislí na svém náboženském přesvědčení.

Milenci? Samozřejmě! Doporučují se dva. Jeden starý, velmi dobře situovaný. Druhý velmi mladý a... velmi dobře situovaný.

Ve vaší rodině nesmějí chybět **zvířata**. Doby, kdy vládli velcí, nápadní psi, pumy a mluvící papoušci s rozpětím křídel kolem metru, minuly. Dnes hrají prim myšky, morčata, křečci, kočky a malí psíci. Rodina, která chce upozornit na svůj opravdu „současný“ způsob života, má všechna zvířata najednou a její miláčci se v žádném případě nejmenují Josef, Karel, Sisi nebo Dan. „Letí“ Áron, Ethel, Líza, E. T. a Mourek.

Kde bydlet

Rozhodně ne ve velkoměstě. Ideální je mít **vlastní dům** daleko v lůně přírody. Nedoporučují se umělé vesnice se stejnými sendvičovými domky. Dokonalý je švédský typ bydlení někde u lesa, na který se díváte okny, jež nejsou z plastu a jsou zasazena do dřevěné stěny. Opět „letí“ do komfortu přebudované staré statky, mlýny a myslivny.

Když už musíte bydlet v Praze, není v módě stěhovat se na Hanspaulku, Ořechovku nebo Barrandov. Vítězí centrum a domy ze třicátých let. Byty musí mít nejméně pět pokojů a parkety ve všech místnostech.

Absolutně „out“ jsou půdní nástavby.

Absolutního faux pas se dopustíte, vybavíte-li svou domácnost mramorovými podlahami, chromovým nábytkem a koupelnou s barevnými dlaždicemi. Vládne tradiční bílá. Za strašlivý prohřešek se považují sedací soupravy a obývací stěny. O vašem správném pojetí skutečně moderního bydlení svědčí,

když pečlivě volíte jednotlivé kousky nábytku, které jsou zajímavými artefakty a zároveň vypovídají o vaší jedinečné povaze a jedinečném vkusu. Nábytek si zamluvíte podle katalogu. Dovozce si prohlédne váš byt a jednotlivé kusy osobně přiveze. „In“ je nábytek italský a švédský. Kuchyň má asociovat starodávné kredence nebo uchvacovat svou jednoduchostí. Myčky, pračky, kráječe, „mikrovlnky“ a fritovací hrnce smějí být, nepřikládá se jim ale žádná důležitost. K modernímu bydlení totiž patří návrat k předválečnému stylu. Správný byt má tedy mít obsluhu. (Nejlépe celý personál.) Kuchařka pak může vařit třeba na ohništi.

Jakou mít práci

Tu, která vás baví. Je naprosto nevhodné si na práci naříkat, absolutně znemožňující je stěžovat si, že máte práce moc. Pak je totiž jasné, že jste nepochopili rytmus doby a neumíte správně žít. (Pozor! Stejně nebezpečné je stěžovat si, že máte práce moc málo. Pak je totiž jasné, že jste neschopní.)

Kdo chce být skutečně „in“, neměl by být zaměstnancem. Dobré je být podnikatelem. Společenské prestiži se zvláště těší spisovatelky a zahradní architektky. Není dobré být pracovníkem v reklamě, majitelkou butiku a malířkou.

Computery jsou absolutně „out“. Člověk, který se neobejde bez computeru, jasně naznačuje, že patří do kategorie těch, kteří ke své existenci nepotřebují myšlenky. Člověk dneška má na svém pracovním stole jen

drahé pero, papír a věci, které podporují tvorbu jeho nápadů. Může to být plyšový medvídek z dětství, uschlý list, model letadélka, mušlička. Fotografie manželek a dětí jsou nevhodné, strašné je prezentovat dětské kresby.

Vizitky neletí. Používají se výhradně v obchodním styku. Opravdu elegantní je mít malý notýsek a adresu si zapsat ledabylým rukopisem.

V práci se nesmí pít alkohol. Po práci je naopak „in“ zajít si se spolupracovníky (spolupracovníkem) na skleničku.

Jak trávit volný čas

Víkendové trauma **chalupaření** a chat je pasé. Trpíte-li obsedantní potřebou pracovat na své zahrádce, pak jediná přípustná činnost je sekání trávy kvalitní bezhlučnou sekačkou (BOSCH) a tvrdit, že vám to doporučil lékař kvůli páteři.

Doba zahradních party je úplně pryč. Za zcela otrěsné se považuje pozvat hosty do bazénu. Když už musíte mít **bazén**, skryjte ho do nitra domu. Váš **pozemek** by měl být zalesněn, hezké je malé jezírko s lekníny. **Zahradní nábytek** nesmí být z umělé hmoty a skládací židle jsou naprosto nevhodné. Dobrý je ratan. Ale pozor! Nikdy ne bílý! Může posloužit také obyčejný dřevěný stůl a dřevěné židle – každá by měla mít jiný tvar a pocházet z jiné doby. Slunečníky jsou „out“. „In“ je sedět pod košatým stromem, lze ho objednat a koupit dokonce s pětiletou záruční dobou.

Přátele nezvěte nikdy domů. Objednejte stůl v restauraci. Zapomeňte na bridž a kanastu, naučte se poker a mariáš.

Ideální a vysoce „in“ formou je trávit volný čas tzv. **homeingem** – v překladu to znamená domácí nicnedělání. Relaxaci mezi těmi, které máte rádi.

Velmi „in“ je **četba**. Nesmějí se ovšem číst knihy nad tisíc stran. Moderní je návrat k Remarqueovi, čte se Browningová a zábavné časopisy pozitivního charakteru. Patrný je odklon od intelektualismu a existencialismu. Nečte se Sartre, Camus, Bukowski a Vanča.

Chodí se do **divadla**, vítězí velká pódia se „starými dobrými kusy“. Shakespeare nezklame. Mrštíkové potěší. Avantgardní divadélka jsou „out“. Ideální jsou výpravné muzikály, při kterých se dají pojídat plněné čokoládové bonbony.

Koncerty vážné hudby jsou velice „in“. Přednost má Mozart a Chopin, „out“ je Janáček. V moderní hudbě vládou trendy sedmdesátých let. Olympic je absolutně „in“, Petr Novák a ti, co přežili, taky. Jazz může být.

„Out“ je pouštět si doma **video**. „In“ je chodit do **kina**. Nutné ale je jít potom s přáteli do restaurace a rozebírat umělecké dojmy.

Ve **sportu** vítězí šachy, kulečník a golf. Přijatelná je turistika. Toleruje se sjezd na lyžích. Odzvonilo fitnesscentrům, posilovnám a tenisovým dvorcům. Plavání ve veřejných bazénech se nedoporučuje. Sauny jsou „out“.

Volný čas lze trávit **nakupováním**. Nejlépe v sobotu a v neděli. V žádném případě se nenakupuje ve čtvrtek. Povoleny jsou značkové prodejny a velké obchodní domy se značkovým zbožím. Nákup v malém neznámém butiku neprozrazuje dobrý vkus, tržítím je třeba se zdaleka vyhýbat! Šanci na přežití mají secondhandy. Je rozhodně lepší si v hromadě hadrů najít tričko dobré značky, než si v butiku na předměstí koupit drahý nový hadr.

Pro nákup venku je v kurzu Norimberk a Vídeň. Do Palmy de Mallorca se jezdí pro boty. „Out“ jsou Londýn, Řím, Paříž a Olomouc.

Jak vychovávat děti

Nijak. Dobré dítě se vychovává samo. Vítězí státní školy, jazykové kurzy v British Council a v Goethově institutu. Francouzské kulturní středisko je pasé.

V módě je podporovat kolektivní míčové hry – pozor! – americký fotbal se nenosí. Vhodný je tanec. Jízda na koni se připouští, ale pomalu ji začíná vytlačovat hra na klavír a historické hudební nástroje (například na thorbu).

Kam jet na dovolenou

Zahraniční dovolenou lze trávit v Alpách, v Kalifornii, v Laponsku a na Sardinii. V Čechách jsou přijatelné Krkonoše, Křivoklát a okolí Kokořína. Na Moravě vítězí Beskydy. Slapy, Lipno a Vranovská přehrada jsou „out“.

Skutečně „in“ jsou velké luxusní hotelové komplexy. Samozřejmě pouze ty, kam mohou psi. Rodinným penzionům odzvonilo.